

TULÁCKÝ BLUES

G C7 G
1. Toulat se sám tou rosou čerstvejch rán,
C7 G
zpívat si blues, jít s hejnem černejch vran,
C7 G F# F E
pod mostem spát a v nočním tichu hvězdy počítat,
A7 D7(A7) (D7) (G)
sebe se ptát, proč tmavomodrý blues mám tolik rád.

2. Bez lásky jít za modrou dálkou rád,
kde slyším blues svý tmavomodrý hrát,
bez floka žít a v dobytčáku světem cestovat,
žebrat i pít a po přístavech starý songy hrát.

3. Zpocený blues sedřenejch paží znát,
blues kolejí a skřípot starejch vrat,
opilej smích i nářek vdov, a v putykách s eprát,
to všechno mý, to tmavomodrý blues mi bude hrát.

4. Všude je blues - můj nekonečnej vlak,
deštivý blues a volověnej mrak,
pro kousek snů znát stovky dlouhejch prošlapanejch mil,
jít tisíc dnů pro malej kousek teplejch slunnejch chvil.

5. Až zazvoní mi hrana, budu rád,
jen hezčí den, víc nemoh' jsem si přát,
zavolám blues, co naposledy smutný budou hrát,
to moje blues, to tmavomodrý, šťasten budu spát.

HURÁ DALŠÍ: V POŘADÍ JIŽ TENTO ROK POSLEDNÍ

TULÁCKÝ ZÁPISNÍK

prosinec 2012

www.tulaci.cz

ZIMNÍ AKCE

TULÁKŮ

- 11.1. 2013 SCHŮZKA U KLUBOVNY
- 18.1. SCHŮZKA U KLUBOVNY
- 19.1. ALJAŠKA
- 25.1. SCHŮZKA U KLUBOVNY
- 1.2.-3.2. ZIMNÍ TÁBOR
- 8.2. SCHŮZKA U KLUBOVNY
- 15.2. SCHŮZKA U KLUBOVNY
- 22.2. SCHŮZKA U KLUBOVNY
- 8.3. SCHŮZKA
- 15.3. SCHŮZKA
- 22.3.-24.3. ČMELÁK
- 5.4. SCHŮZKA

Aljaška

V sobotu 19. 1. 2013 pořádáme tradiční zimní hru, kterou budeme hrát už po 26. Jedná se o celodenní hru na motivy lovců kožešin. Sraz bude v 9:00 na parkovišti pod házenou. S sebou určitě hrneček na čaj, svačinu, něco na opečení na ohni, sušenku, sladkost. Podle množství sněhu a počasí vhodnou obuv a oblečení. Je dobrá i karimatka na sezení. Hraje se celý den. Návrat okolo 15:30 opět na parkoviště. Tentokrát s sebou vezměte i sourozence a kamarády. Čím více nás bude, tím to bude dobrodružnější.

TULÁCKÝ ZÁPISNÍK PÍSNÍČKA

FRANTA NOVÁK

Ami

1. Tam poblíž vísky Pardubic, kde úrodná je zem,
Dmi

proháněl se Franta Novák se svým traktorem,
Ami Dmi

liboval si v rychlosti a taky ve víně,

Ami

A

až skončil bez papírů u vidlí v kravíně.

A

E7

R: Říkala mu Máňa: "Já měla v noci sen,

A

že kontrolor z okresu k nám jede gazíkem,
D

je to Ludva Horáček, svou práci dobře zná,
E7 Ami

brzy asi odhalí, proč dojivost je zlá."

2. Na samotě mezi skotem žili život svůj:
Máňa byla přes krmení, Franta házel hnůj,
každého dne časně ráno krávy podojil,
a když bylo mlíka míň, tak vodu do něj lil.

R:

3. Jednoho dne brzy zrána začal kohout řvát,
Franta běžel do kravína spustit agregát,
náhle spatřil Horáčka, jak vchází do dveří,
zůstal pať u dížky stát, svým očím nevěří.

R:

4. Horáček se Franty ptá, co dává krávám žrát,
že dávají místo mlíka bledý dehydrát,
Franta drží hlavu v dlaních, tiše naříká,
proč krmivem jadrným cpal svého čuníka?

R: Říkala mu Máňa: "Já měla v noci,
že kontrolor z okresu k nám jede gazíkem,
je to Ludva Horáček, svou práci dobře zná."
Proč Frantík neposlouchal ta slova varovná?

Vaříme v přírodě

Pravidelná práce žaludku žene člověka do boje s hladem v každé hodině a na všech rovnoběžkách, je to denní bitva všech žijících tvorů. Kdo chce jíst, měl by umět vařit, doma i ve volné přírodě, je to základní životní nutnost. Musíme se učit se lžící v ruce a nad esusem, pomohou knížky, ale chce to zkušenost. Buchtám nebo vdolkům, rybě i drůbeži je jedno, kde se pečou. Plochý kámen rozpálíš tak jako litinovou pánev, jen je trochu těžší postavit přírodní ohniště než zapnout plotýnku na sporáku.

F.A. Elstner

Tip na zimní tábor:

TREMPSKÁ ZMRZLINA

Zmrzlina, kterou si můžeš udělat uprostřed přírody, je tak trochu legrace. Je to dobrota, kterou je možná větší radost připravovat než jíst.

Co potřebuješ:

- 0,5 l vody a mléka v poměru 1:1
- 1/2 hrnku cukru
- 1 lžičku vanilkové příchutě nebo čokoládového sirupu

Trempský zmrzlinovač:

- 0,5 kg plechovka od kávy s dobře těsnícím víčkem
- textilní lepící pásku
- ledovou tříšť
- velkou plechovku (alespoň 1,5 kg) s dobře těsnícím víčkem)
- 9 lžic kuchyňské soli

1. Všechny suroviny vlož do malé plechovky a dobře utěsni lepící páskou.
2. Do velké plechovky nasyp ledovou tříšť, zhruba 3 cm vrstvu, pak na ni postav malou plechovku a nasyp 3 cm tříště okolo plechovky. Na led nasyp 3 lžice soli.
3. Přisyp další 3 cm a opět další 3 lžice soli.
4. Dosyp velkou plechovku tříští a navrch nasyp zbývající sůl.
5. Velkou plechovku uzavři a zajisti opět lepící páskou.
6. Teď začne legrace. Plechovkou koulej po zemi aspoň 10 min než bude mít zmrzlina tu správnou konzistenci. Otevři a pusť se do ní. Dobrou chuť.

JARNÍ AKCE TULÁKŮ

12.4. SCHŮZKA V LESE S PŘESPÁNÍM

13.4. JEDNODENNÍ VÝLET

19.4. SCHŮZKA

26.4. SCHŮZKA

3.5. SCHŮZKA

11.5.-12.5. DVOUDENNÍ VÝLET

17.5. SCHŮZKA

24.5. SCHŮZKA

31.5. SCHŮZKA S PŘEKVÁPKEM

7.6.-9.6. VÝLET NA VODU

14.6. SCHŮZKA

21.6. ZÁVĚREČNÝ TÁBORÁK

Sněžný záhrab

Jedním z typů staveb pro zimní táboření nebo přežití je záhrab. Při dostatečné sněhové vrstvě může být samozřejmě vybudován kdekoliv, nicméně nejvýhodnější prostor je v závěji nebo návěji mimo lavinový prostor a takového tvaru a kvality sněhu, že se nezříjí při jejím podkopání. Ideální je vrstva navátého sněhu 1 – 2m vysoká, nejlépe na závětrné straně menšího terénního tvaru, s dobrým přístupem.

Tento typ záhrabu začneme hloubit ze spodní části závěje. Po vyhloubení krátké předsíňky postupujeme směrem šikmo vzhůru tak, abychom obyvatelnou část vytvořili opět nad úrovní vchodu z důvodu tepelného rozhraní. Prvotní vstup pro hloubení udělejte dostatečně široký (1x1m), abyste mohli pohodlně pracovat. Tento široký vstup později uzavřeme sněhovými kvádry. Po vyhloubení dalšího prostoru nad předsíňkou si vytvoříme plošinku na spaní a vstupní část zakryjeme sněhovými kvádry. Při vaření, kdy vznikají nebezpečné zplodiny, je důležité vytvořit větrací otvory, kterými zplodiny odchází ven z prostoru záhrabu. Ty vytvoříme pomocí holí a v průběhu vaření je občas obnovíme. Vybudování záhrabu je záležitostí fyzické zdatnosti, dovedností a také zkušeností. Ve vhodném terénu dokáže zkušený turista vybudovat dostatečně velký záhrab pro jednoho nocležníka do 1 hodiny.

Jednoduchý nouzový sněžný záhrab upravíme vlastní silou tak, že si lehne na znak na sníh, první prohlubeň vytlačíme zády, pak sníh odhrabujeme lokty a nohama. Když je jáma hluboká půl až tři čtvrtě metru, zasuneme se do sněhu vodorovně jedním směrem. Sníh nahrnujeme do svislé jámy. Na závěr vyhrabeme rukou úzký větrací "rukáv" blízko hlavy. Přečkáme tak ty nejhorší hodiny.

**LETNÍ TÁBOR
BUDE V TERMÍNU
6.7.-20.7. 2013**

ZIMNÍ TÁBOR V NARNII

Zimní tábor pořádáme od pátku do neděle ve dnech 1. 2. - 3. 2. 2012.

Na tábor je potřeba se přihlásit dopředu u Zdeňka nebo Petra. Stačí jim to říci, nebo zaslat mail či sms. Cena tábora bude 200,- Kč.

Sraz bude v pátek v 10:00 na parkovišti pod házenou.

POZOR: Návrat v neděli okolo 15:00 k tulácké klubovně za vodou.

Tuláci, kteří pojedou, by se měli dobře připravit na zimní počasí. Kvalitní spacák a karimatka, teplá ikeácká deka (přes den pod zadek nebo okolo zad u ohně, v noci do spacáku jako další izolační vrstva). Kompletní teplé oblečení (ponožky aspoň 3x, čepice, rukavice 2x), tepláky nebo další kalhoty na převlečení, suché věci na spaní. Při vysoké sněhové nadílce návleky na boty. Dále ešus, hrneček, lžička, nůž - budeme vařit společně, takže jídlo si neberte (až na sušenky, buchty nebo něco dobrého ke snídani či na cestu). Uzlovačku, KPZ a plastovou láhev na vodu (v noci je dobré do ní nalít teplou vodu a vyhřát si tak spacák).

Tuláci, kteří by s námi chtěli jít za ledovou královnou, ale nemohou přespát v tee-pee, mohou za námi přijet aspoň na celou sobotu. Bude jen potřeba se domluvit s některým z rodičů na dopravě. Sraz by byl v 9:30 u závory v Rosovicích u rybníka. Odjezd opět z téhož místa v 17:00. Nezapomeňte teplé oblečení, ešus, lžička a hrneček, kpz a nůž. Jídlo si neberte - budeme vařit společně. Jen je opět nutné se domluvit s Petrem nebo Zdeňkem.

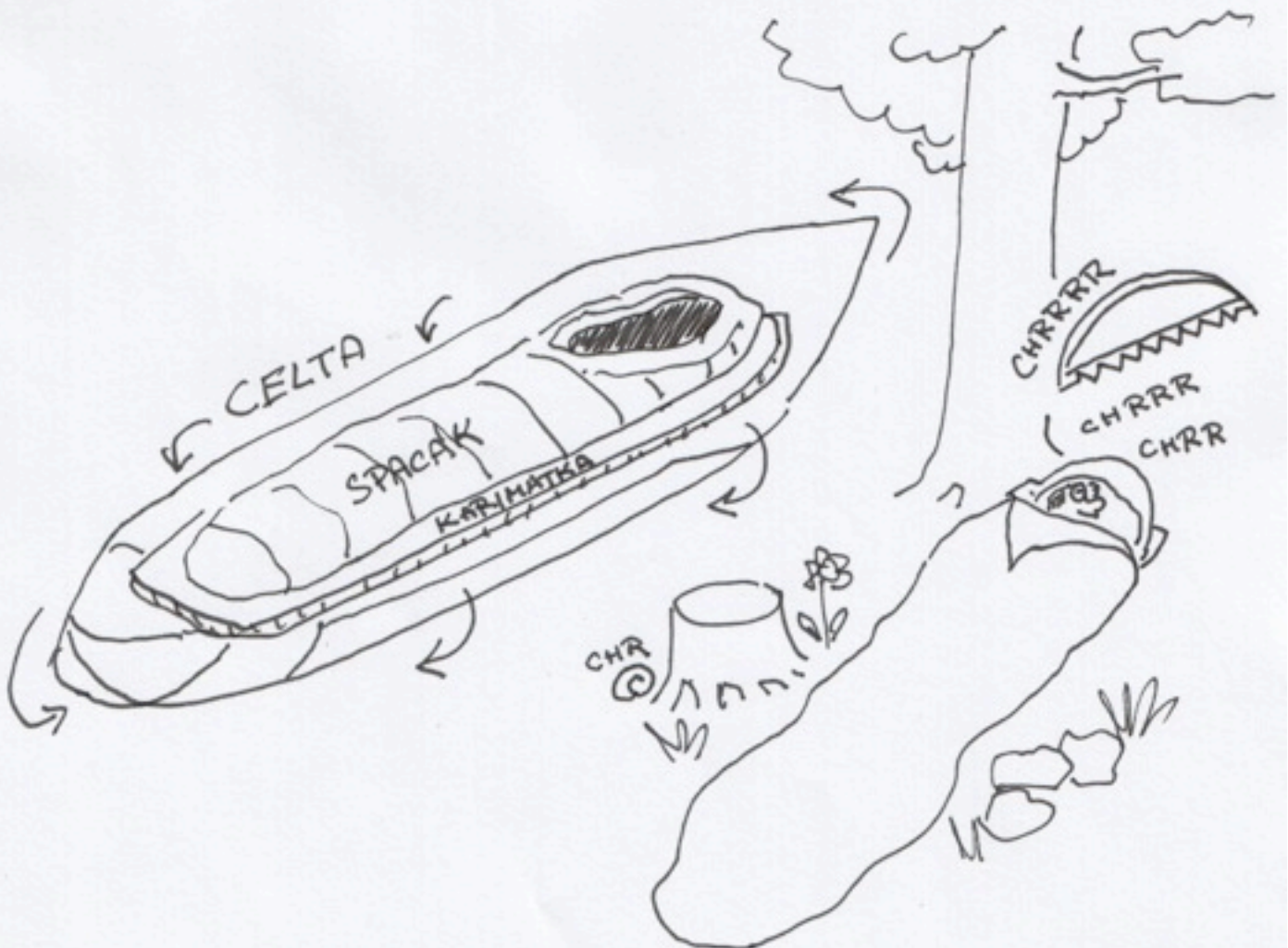
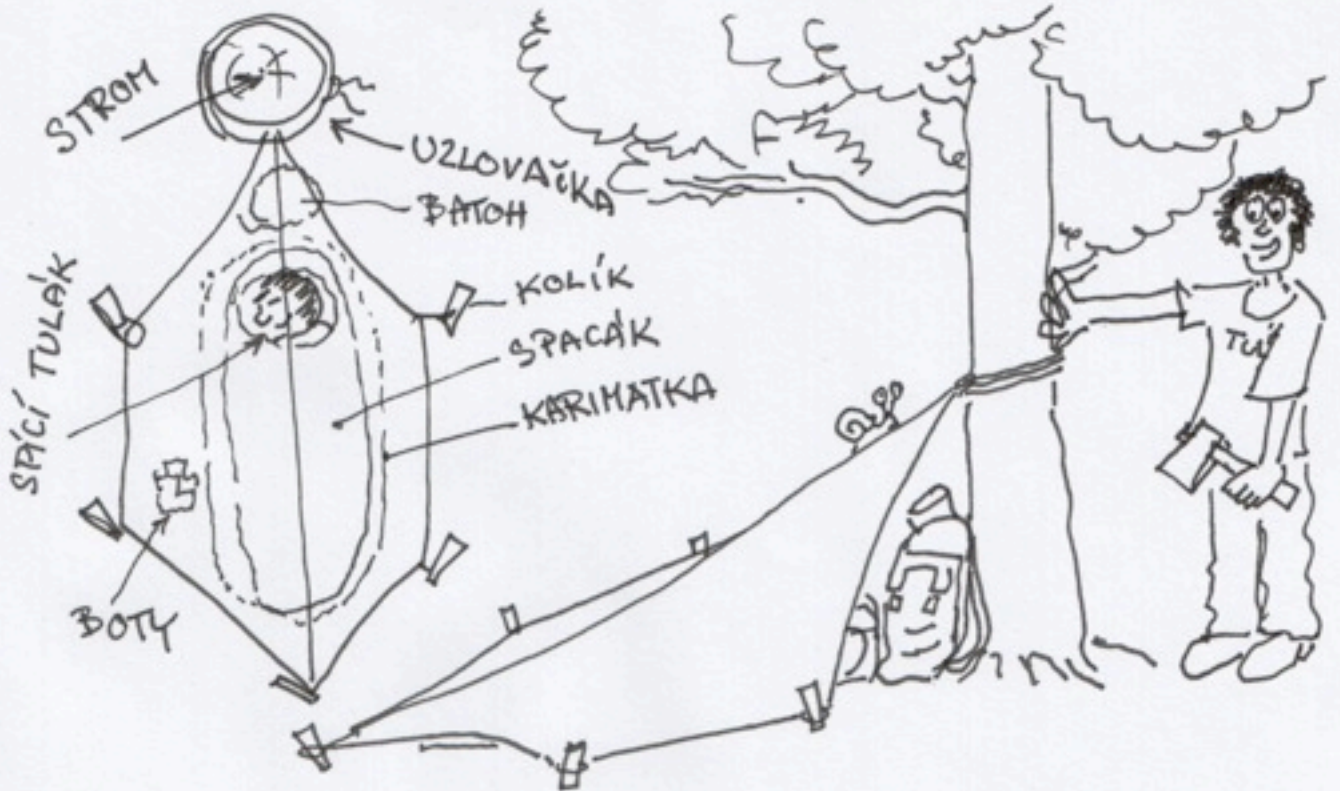
CESTA ZA LEDOVOU KRÁLOVNOU PŘES DOLY V MORII

V sobotu ráno jsme se sešli zcela neobvykle u kostela v obci Mořina. Sešlo se nás spoustu a všichni jsme se těšili na cestu do Morie. Batohy se spacáky jsme poslali napřed na chatu, kde jsme měli v noci spát a vyrazili jsme vstříc dobrodružství. Před vstupem do podzemních chodeb jsme se setkali s naším průvodcem panem Bobrem. Ten nám ukázal historii dolů z dob, kdy se tam ještě těžil vápenec a pustil nás brankou dovnitř. Šli jsme dlouhejma chodbama okolo nocujících netopýrů, falešně slepých chodeb, hlubokých prasklin ve skále až jsme došli okolo lomu Malá Amerika k místu, kde stával Hagenův zvon, který je opředen spoustou legend. Někteří odvážnější na něj i zabouchali a tak se nejspíš za rok již na dalším čundru s nimi nepotkáme. Vrátili jsme se zpět a už se těšili na oběd, který jsme si nakonec uvařili na vyhlídce u Malé Ameriky. Rozdělali jsem oheň a uvařili si čaj a polévky, zahřáli se a vyrazili dále. Zdeněk nás zavedl k díře ve skále, která byla prý zkratkou k zámku Ledové královny. Všichni jsme se vsoukali dovnitř a prošli do dalšího lomu. Zde jsme museli pak za pomoci uzlovaček, které jsme svázali rybářskou spojkou, vyšplhat 10 metrovou skálu. Všem se nám to podařilo i za pomoci Špuntova hypnotizérského umění.

Pak už jsme zamířili k místu, kde jsme měli nocovat. V jednu chvíli, kdy většina z nás již propadala beznadějí, protože cesta byla nekonečná, měla pro nás Ségra dvě zprávy. Jednu špatnou a to, že jsme zabloudili. A pak i tu dobrou a to, že jsme tu spolu. Haha. Nakonec jsme však cestu do Solvayových lomů našli a mohli se ubytovat v malém domečku, kam se sotva vešli naše věci. Ale nikdo nezoufal. Venku jsme rozdělali velký oheň a udělali si večerní pohodu. Špuntice uvařila vynikající buřtguláš, Petr zahrál na kytaru, Zdeněk chtěl něco vypravovat, když tu najednou přišel faun. Chtěl nás vyhnat, ale když jsme mu dali jeho ztracenou flétnu, tak nás nechal ve svém příbytku přenocovat. Šlo se na kutě. Na dvě palandy se nás vešlo téměř 20, ale i tak jsme se dobře vyspali. V noci prý venku chodil Tříočák, hodný duch, který jenom kouká a nic nikomu nedělá. Zdeněk ho viděl vylézat z prostřední násypky a Špunt slyšel čůrat na listí.

Ráno jsme si uvařili čaj, posnídali a hodní místní hlídači lomu nás povozili na mašince a ukázali malou štolu s originálem Hagenova zvonu. Za to jsme jim poskládali naštipané dříví, což byla pro nás hračka. Oběd nám přivezli Lukáš s Rosňou, které zachránil faun z drápů Ledové královny a vyprávěli nám o zámku, kde je věznila. Pak už nezbývalo než vyrazit na vlak do Srbska.

PŘESPÁNÍ V PŘÍRODĚ

PŘESPÁNÍ V PŘÍRODĚ

O nocování v přírodě by mohli dlouho vyprávět muži a ženy ze všech končin světa, kde je někdy noční obloha jedinou společnou střechou pro tuláky, pastevce, lovce, dřevaře, peony u plantáží, karavany nebo vojáky. Jak se všichni změníme, když na nás nečeká v suchém a teplém pokoji čisté lůžko! Najednou vidíš, že musíš trochu bojovat o život. Někde pod klidnou letní oblohou je to snadné, ale co když jdeš od rána v neutuchajícím dešti, nebo se zdržíš při sestupu z vysoké hory. Pak už musíš zapojit do hledání a přípravy noclehu všechny své tulácké znalosti.

Přístřešek

Když nemáme jistotu, že noc bude jasná, nebo dokonce už na nás několik hodin prší, stavíme z celtu takzvaný přístřešek. Velmi dobře nás uchrání před deštěm i sněhem.

Celtu přivážeme uzlovačkou ke vhodnému stromu asi tak ve výšce našeho pasu a připravíme si 5 dobrých pevných kolíků, kterými upevníme všech pět zbývajících cípů celtu k zemi. Celtu pořádně napneme, abychom se jí v noci nedotýkali, protože v těch místech může voda protékat skrz látku a smočí nám spacák. Na zem pod celtu položíme igelit, karimatku a na ně spacák. Pod celtu se nám pohodlně vejde i batoh, boty a další věci, které máme na výletě. Případně i kamarád, který si celtu zapomněl.

“Jednou jsem na jednom z vandrů trávil v přístřešku dvě noci a celý den, protože stále pršelo. Všechny věci i sebe se mi podařilo udržet v suchu. Jen jsem musel vykopat okolo přístřešku odvodňovací stružky, aby mi tam nenatekla voda” , Zdeněk

Hrobeček

Jasná klidná noc nás nenuťí stavět přístřešek, ale jen zabalit spacák do takzvaného hrobečku. Připravujeme ho tak, že položíme na zem igelit, karimatku spacák a přes ně přehodíme celtu. Všechny rohy pak zastrčíme pod igelit a protilehlé rohy i svážeme, abychom se z hrobečku v noci nevykopali. Celta nás pak i v noci hřeje, ochrání nás před drobným deštěm a padajícím hmyzem. Z hrobečku je pak nádherný výhled na hvězdnou oblohu.